



Nr. 22 , aprilie 2025



Erasmus+

RECREAȚIA MARE



Număr special al revistei școlii dedicat proiectului de acreditare Erasmus + nr.2021-1-RO01-KA120-SCH-000046796

Prezentarea activităților care au condus la îndeplinirea obiectivului :
Dezvoltarea competențelor psihopedagogice ale profesorilor pentru motivarea și implicarea elevilor cu CES și a celor cu tulburări de învățare în vederea integrării acestora .

Linking ISSN (ISSN-L): 2068-6412



SCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 COMARNA
COMARNA, județul
IAȘI

Nr.22 , **aprilie 2025**

E-mail:scoalacomarna@yahoo.com

<https://scoala-comarna.ro/>

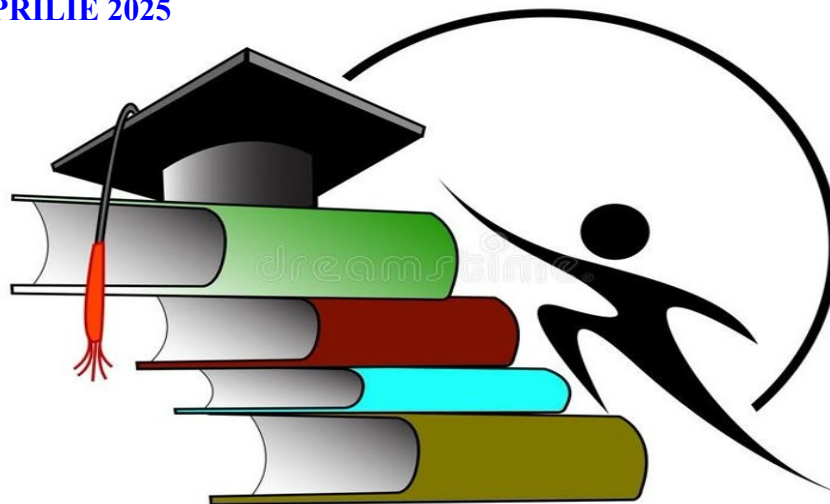
Linking ISSN (ISSN-L): 2068-6412

**Autori : prof. Andreucă Diana , prof. Enia Mădălina , prof. Dănceanu Mariana ,
prof. Harhată Maura , prof. Ioniță Mariana , prof. Nantu Dana , prof. Pintilie
Felicia, prof. Profir Alina , prof. Tanasă Paula , prof.Ungureanu Alina ,
prof. Ungureanu Diana**

Coordonatori :
Prof. Andreucă Diana
Prof. Profir Alina



Proiect finanțat de Uniunea Europeană prin programul Erasmus +
Nr. proiect de acreditare : nr.2021-1-RO01-KA120-SCH-000046796
Conținutul materialelor publicate în această revistă reprezintă responsabilitatea exclusivă a
autorilor , iar ANPCDEFP și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care
conținutul informației va fi folosit .



CUPRINS

1. Joacă, reflecție și echilibru: ce am învățat la cursul Erasmus „Playtime and Downtime for Teachers and Students: the Psychology of Time to Feel Good and Do Good”, Prof. Alina Mihaela Profir	5
2. Un', doi, trei, hai la joacă, dacă vrei, prof. Felicia Pintilie.....	6
3. Învățăm și ne relaxăm, prof.înv. primar, Mariana Ioniță.....	9
4. Integrarea în școala de masă a copiilor cu cerințe educaționale speciale-între ideal și realitate, prof.înv. primar, Andreucă Diana Andreea.....	11
5. Dezvoltarea competențelor psihopedagogice ale profesorilor pentru motivarea și implicarea elevilor cu CES și a celor cu tulburări de învățare în vederea integrării acestora,prof. Alina Mihaela Profir.....	14
6. Educație incluzivă, educație pentru toți copiii,prof. Maura Harhăță.....	16
7. Bunăstarea emoțională în școala mea -proiect educațional pentru sănătate emoțională, prof. Mădălina Enia.....	18
8. Incluziunea elevilor în învățământul primar ,prof. înv. primar Mariana Danceanu	21
9. Rolul Team Building-ului în organizația școlară,prof. Alina Mihaela Profir.....	22
10. Educația ecologică și starea de bine, prof. Dana Nantu.....	24
11. Promovarea stării de bine în grădiniță,Prof. înv. preșcolar Paula Tanasă.....	29
12. Cuvinte,ritm și voie bună, prof. înv. primar Diana Maria Ungureanu.....	30
13.Metoda Știu cine ești(ce îți place)Prof. Alina Ungureanu	32
14.Rolul proiectelor Erasmus + în dezvoltarea școlilor,prof. Alina Profir	34

„Educația nu înseamnă să umpli un vas, ci să aprinzi un foc.”

– William Butler Yeats

Revista de față reunește o serie de articole, studii de caz, exemple de bune practici și reflecții ale profesorilor implicați în proiectul de acreditare Erasmus +, în care școala noastră este implicată în perioada 2022-2025, și care demonstrează progresul realizat și impactul formărilor asupra activității didactice. Fiecare material publicat aici susține și justifică atingerea obiectivului nostru comun: crearea unui mediu educațional echitabil, motivant și adaptat nevoilor fiecărui elev.

Sperăm ca această publicație să constituie o sursă de inspirație pentru toți cei care își doresc să contribuie activ la incluziunea educațională reală și sustenabilă.

Școala este locul unde fiecare copil ar trebui să se simtă înțeles, sprijinit și valoros. Însă, pentru mulți elevi cu cerințe educaționale speciale (CES) sau cu tulburări de învățare, integrarea în colectiv și participarea activă la ore rămân provocări reale. În acest context, proiectul Erasmus+ implementat de școala noastră a apărut din dorința sinceră de a face școala un loc mai incluziv, mai empatic și mai adaptat fiecărui elev.

Această revistă reflectă pașii făcuți în cadrul proiectului – de la formările la care au participat profesorii, până la aplicarea concretă a metodelor în clasă. Articolele pe care le veți descoperi aici sunt mărturii ale unor profesori care au învățat să asculte mai mult, să adapteze mai bine și să creadă că fiecare elev poate reuși, dacă primește sprijinul potrivit.

Ne dorim ca aceste pagini să fie nu doar o dovadă a rezultatelor obținute în cadrul proiectului, ci și o sursă de inspirație pentru toți colegii care simt că vor să facă mai mult pentru copiii care au nevoie de o abordare diferită. Pentru că schimbarea începe, de cele mai multe ori, cu un profesor care crede că poate face o diferență.

Fiecare copil merită să se simtă văzut, înțeles și sprijinit în drumul său prin școală. Pentru elevii cu cerințe educaționale speciale sau cu tulburări de învățare, acest drum este uneori mai anevoios, iar sprijinul profesorilor devine esențial. Tocmai de aceea, proiectul Erasmus+, prin obiectul „Dezvoltarea competențelor psihopedagogice ale profesorilor pentru motivarea și implicarea elevilor cu CES și a celor cu tulburări de învățare în vederea integrării acestora” a fost construit în jurul unei idei simple, dar puternice: profesorul este cheia unei educații incluzive reușite.

Joacă, reflecție și echilibru: ce am învățat la cursul Erasmus „Playtime and Downtime for Teachers and Students: the Psychology of Time to Feel Good and Do Good”

Prof. Alina Mihaela Profir

Într-un context educațional tot mai provocator, în care presiunea timpului și ritmul accelerat al activităților pot diminua motivația și creativitatea, am avut oportunitatea de a participa, prin programul Erasmus+, la un curs cu un impact profund atât profesional, cât și personal: ***“Playtime and Downtime for Teachers and Students: the Psychology of Time to Feel Good and Do Good”***,

Desfășurat într-un cadru internațional, acest curs a adus în prim-plan importanța echilibrului între activitatea didactică și momentele de respiro – atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Am explorat noțiuni fundamentale legate de psihologia timpului, stresul cronic, sindromul burnout, dar și strategii practice pentru a introduce în rutina școlară elemente de relaxare, joacă și reflecție.

Ce am învățat?

Pe parcursul săptămânii de formare, am descoperit că timpul de calitate nu înseamnă doar eficiență, ci și conectare umană, emoțională și mentală. Cursul a inclus activități experiențiale, ateliere de mindfulness, tehnici de management al stresului, jocuri de cooperare și exerciții de auto-reflecție. Am analizat cum pauzele bine gândite contribuie la o învățare mai profundă și la o relație mai autentică între profesori și elevi.

Un aspect esențial: accentul pe starea de bine ca fundament al procesului educativ. S-a discutat despre necesitatea de a crea un climat școlar pozitiv, în care elevii să se simtă în siguranță, motivați și încurajați să fie curioși. Iar pentru asta, profesorii trebuie, la rândul lor, să își acorde timp pentru recuperare și reîncărcare.

Impactul asupra practicii mele:

M-am întors cu idei concrete și inspirație pentru a transforma spațiul educațional într-unul mai echilibrat și empatic. Am implementat:

- *Jocuri de energizare și cooperare* adaptate vârstei elevilor;
- *Spații de discuție liberă* pentru exprimarea emoțiilor și gândurilor;
- *Timp pentru reflecție* după activitățile importante.

Pe termen lung, sper să contribui la formarea unei culturi școlare în care performanța este echilibrată de bunăstare, iar timpul devine un aliat, nu o sursă de stres.

Concluzie:

Participarea la acest curs Erasmus a fost mai mult decât o simplă formare profesională – a fost o reconectare cu sensul profund al educației. Într-o lume grăbită, am redescoperit valoarea timpului trăit cu sens, a relațiilor construite cu grijă și a unui sistem educațional în care „a te simți bine” este la fel de important ca „a face bine”.

***Un', doi, trei,
hai la joacă, dacă vrei...***

prof. Felicia Pintilie

Instituție incluzivă, Școala Gimnazială Nr.1 Comarna, Iași propune elevilor o serie de activități care să contribuie la eficientizarea integrării acestora, cu scopul dezvoltării competențelor de relaționare/comunicare, dar și a unor abilități practic-aplicative care să îi ajute să se descurce mai bine la școală. Mai mult de o treime din numărul total al elevilor noștri se confruntă cu probleme de ordin cognitiv (dificultăți de învățare, întârzieri în dezvoltare, deficiență mintală ușoară) și relațional (dificultăți de adaptare, de integrare, absenteism, abandon școlar, în general din cauza mediului social din care provin). Rolul nostru, al educatorilor, este de a-i ajuta, de a-i sprijini indiferent de mediul din care provin sau de capacitățile lor cognitive. Incluziunea se construiește în ani și se construiește pe empatie, înțelegere, comunicare și muuuuultă răbdare.

În cadrul cursului Erasmus+ *Music in the Classroom: Active and Receptive Music Therapy for Schools*, urmat la Roma (Italia), am înțeles că procesul creativ reprezintă o excelentă modalitate de stimulare a autoconștientizării și a creșterii personale. Utilizarea artei ca terapie (fie prin desen, modelaj și colaj, dramaterapia, terapia prin mișcare și dans și meloterapia) presupune că produsul artistic și asociațiile pe marginea lui pot provoca beneficiarii să descopere cea mai bună compatibilitate între lumea interioară și cea exterioară lor. Obiectivul principal al cursului este de a introduce muzica/ ritmul în activitatea școlară pentru a ajuta la eliberarea stresului și a anxietății elevilor și la îmbunătățirea mediului general de lucru, în special pentru elevii cu nevoi speciale, ADHD, autism. Metoda **BAPNE** se concentrează pe stimularea cognitivă, emoțională și motrică, iar activitățile sale evită repetarea și memorarea, promovând în același timp dezvoltarea creativității. Stimularea cognitivă este înțeleasă ca un grup de tehnici care îmbunătățesc abilitățile de percepție, atenție, limbaj, memorie etc. cât de remarcabili sunt în raport cu muzica/ritmul și de aceea devine importantă metoda menționată. Caracteristicile care marchează această metodă de predare sunt diverse:

- Activitățile desfășurate durează câteva minute cu scopul de a menține atenția.
- Activitățile sunt diverse și sunt modificate din când în când pentru a evita repetarea și memorarea , menținând beneficiul dezvoltării stimulării cognitive.

- Creativitatea este încurajată prin mișcare și stimulare.
- Este axat pe percuția corporală ca mijloc de dezvoltare a concentrării, memoriei și atenției.
- Mișcarea corpului, limbajul, inteligența muzicală și memoria, printre alte aspecte, sunt dezvoltate.

Și pentru că jocul este asociat cu creativitatea, cu acea abilitate de a fi mai puțin rigid, ”scorțos”, reprezentând mijlocul prin care copiii vor integra concepte complexe, în dezvoltarea unei gândiri mai profunde, am ales să aplic această metodă într-o secvență a activității educative dedicate *Zilei Limbilor Europei* (sărbătorită pe 26 septembrie). Etapele introducerii și aplicării metodei Bapne în cadrul activității nonformale au fost următoarele:

- Fiecare elev și-a ales o țară de pe harta Europei (desfășurată pe un perete; unii au vrut neapărat o anumită țară, pentru că au un părinte sau o rudă apropiată care lucrează acolo);
- Cu ajutorul ”magicului” telefon, copiii au căutat cum se scrie salutul *Bună ziua!/Salut!* în limba țării alese;
- Au folosit apoi Google Translate, au scris și au repetat salutul;
- Copiii au fost așezați în cerc (din punct de vedere vizuo-spațial, metodologia își propune activitățile bazate pe lucrul în cercuri, cercuri concentrice, perechi, cvartete, sexteturi, rânduri de confruntare etc);
- Se exemplifică de către profesor ritmul, mișcarea, cadența (se pășește în interiorul grupului cu piciorul drept, se aduce și pe cel stâng, apoi, tot în doi timpi, se revine la locul inițiat, mișcare încheiată cu o bătaie din palme). Se repetă împreună cu grupul, până toți (sau aproape toți) copiii pot executa mișcările la unison.
- Coordonatorul de joc introduce pe ritmul de patru pași (cel explicat mai sus) salutul despărțit în silabe (o silabă/pas, de exemplu: *Bu-nă-zi-ua!*). Dacă salutul nu conține mai mult de una/două/trei silabe, vor fi executați pașii în mod normal, fără a se pronunța ceva. La revenirea în poziția inițială a celui care a salutat, tot grupul bate din palme odată. După aceasta, cel care a salutat întinde drept mâna către un coleg, numindu-l. Acesta va face cei

patru pași, rostind pe silabe salutul țării alese. Jocul se încheie când toți participanții și-au făcut cunoscut salutul.

- Încheierea jocului este celebrată prin aplauzele tuturor participanților. În primul link găsiți un filmuleț ”neregizat” al jocului creat. Un ochi atent poate, de asemenea, vedea multe aici.

Metoda Bapne are în activitatea menționată rolul de a stimula cognitiv, social-emoțional, psihomotor. În jocul creat se folosește percuția corporală ca resursă didactică axată pe posibila stimulare a funcțiilor cognitive și a funcțiilor executive.

Concluzia? Printr-o astfel de metodă copiii se pot exprima prin diferite modalități de expresie corporală și mimico-gestuală, își pozitivează imaginea de sine, își exersează abilitățile de cooperare. Iar eu...mă bucur de bucuria lor și că sunt *o picătură* din programul Erasmus + care *Schimbă vieți, deschide minți*.

https://drive.google.com/file/d/1dbndCOUSJzY222FzmbA0G_iXMDhTU4Pi/view?usp=drive_link

<https://www.unir.net/educacion/revista/metodo-bapne/>

<https://youtu.be/vE-jTil-Ch4?si=gUv5xk7gs6PSUtkE>

<https://youtu.be/yI98xeQcxv0?si=68iRdYMim3njVuDo>

<https://www.facebook.com/share/v/d6XkUQY8G1suz5ME/>

Învățăm și ne relaxăm

Prof.înv. primar, Mariana Ioniță

În perioada 22-26 iulie 2024 am participat în Roma, Italia, la cursul de formare „Playtime and Downtime for Teachers and Students: the Psychology of Time to Feel Good and Do Good!”. Acest curs s-a axat pe dezvoltarea unor tehnici de relaxare și activități creative care să contribuie la bunăstarea emoțională a copiilor și a cadrelor didactice.

Participand la acest curs am avut oportunitatea de a învăța tehnici de relaxare pentru reducerea stresului și anxietatea, jocuri și metode noi prin care se poate crea un mediu în care copiii să se simtă bine.

Am realizat cu elevii din clasa pe care o coordonez mai multe jocuri și activități educative, extrascolare care au vizat dezvoltarea creativității, empatia și colaborarea.

„Grădina de relaxare, liniște și învățare,, – observare, mișcare și relaxare în aer liber



1. „Frunze, flori și fructe de toamnă,, - colectare materiale din natură
2. Pictură – „Frunze de toamnă,,
3. Lecturi despre anotimpul toamnă- **Frunza**, de Emil Garleanu, **Greierile și furnica**, de Jean de La Fontaine, **Ce te legeni?**, de Mihai Eminescu.
4. Vizita la Grădina Botanică, excursie tematică și drumeție.
5. Prin participarea la astfel de proiecte, am descoperit și alte sisteme de educație din Europa, am preluat idei noi în propria abordare a procesului educativ.



În urma aplicării la clasa a jocurilor învățate am observat următoarele rezultate:

- s-a îmbunătățit capacitatea de cooperare și de comunicare;
- elevii sunt mai creativi;
- copiii își exprimă mai ușor emoțiile și sunt mai încrezători în forțele proprii.

Integrarea în școala de masă a copiilor cu cerințe educaționale speciale - între ideal și realitate

Prof.înv. primar, Andreucă Diana Andreea

Incluziunea școlară presupune integrarea tuturor copiilor, indiferent de abilități sau dizabilități, într-un sistem educațional comun, în care li se oferă suportul necesar pentru a învăța împreună cu ceilalți colegi. Nu este doar despre prezență fizică în clasă, ci și despre **participare activă și înțelegerea nevoilor individuale**.

În România, incluziunea este reglementată prin mai multe acte normative:

- **Legea Educației Naționale nr. 1/2011**
- Ordinul nr. 6134/2016 privind organizarea serviciilor de sprijin educațional
- Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități (ratificată de România)

Acestea prevăd că toți copiii au dreptul la educație în școala de masă, cu adaptări și suport individualizat.

Într-o societate modernă, bazată pe principii democratice și drepturi egale pentru toți, educația incluzivă nu mai este o opțiune, ci o necesitate. Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în școala de masă reprezintă un pas esențial spre construirea unui sistem educațional echitabil, accesibil și centrat pe nevoile fiecărui copil.

La școală, fiecare copil este diferit. Unii învață repede, alții mai încet. Unii sunt foarte buni la matematică, alții desenează minunat. Sunt și copii care au nevoie de ajutor special ca să învețe – aceștia sunt copiii cu **cerințe educaționale speciale**, pe scurt, **CES**.

Integrarea presupune participarea activă a copiilor cu CES la activitățile școlare din învățământul de masă, alături de colegii lor, beneficiind totodată de sprijin personalizat.

Cine sunt copiii cu cerințe educaționale speciale?

Copii cu cerințe educaționale speciale pot fi copii care au:

- Tulburări de învățare (dislexie, discalculie, disgrafie etc.)
- Tulburări emoționale sau comportamentale și de adaptare;
- Dizabilități fizice sau senzoriale (ex. deficiență de auz, vedere)
- Tulburări din spectrul autist (TSA)
- Deficiențe intelectuale ușoare sau medii
- Alte dificultăți temporare care le afectează capacitatea de a învăța în ritmul standard(ex. trauma, probleme familiale)



De ce este important să învățăm împreună?

Școala este un loc pentru **toți copiii**. Atunci când învățăm și ne jucăm împreună:

- Înțelegem că **fiecare copil este valoros**, chiar dacă este diferit.
- Învățăm să fim **prietenoși, răbdători și buni**.
- Îi ajutăm pe colegii noștri și învățăm și noi, în același timp.

Copiii cu CES se simt **fericiți și acceptați** atunci când sunt înconjurați de colegi care îi încurajează și îi sprijină.



Integrarea în școala de masă aduce beneficii importante, atât pentru copiii cu CES, cât și pentru ceilalți elevi și pentru întreaga comunitate școlară. Pentru copiii cu nevoi speciale, contactul zilnic cu colegii contribuie la dezvoltarea abilităților sociale, a stimei de sine și a motivației pentru învățare. În același timp, ceilalți elevi devin mai empatici, mai toleranți și învață să accepte diversitatea. La nivelul societății, promovarea incluziunii în școli încurajează o cultură a solidarității și reduce discriminarea, marginalizarea și excluderea socială.

Integrarea eficientă presupune mai mult decât simpla prezență fizică a copiilor cu CES în clasă. Este nevoie de:

- **Profesori bine pregătiți**, care să cunoască metode de predare adaptate.
- **Profesori de sprijin sau itineranți**, care să colaboreze cu învățătorii și profesorii de la clasă.
- **Curriculum flexibil**, care să permită personalizarea obiectivelor și a conținuturilor.
- **Colaborarea între școală, familie și specialiști** – consilieri, psihologi, logopezi.
- **Adaptarea mediului fizic** (rampă de acces, mobilier adecvat, tehnologie asistivă).

Ce poți face tu ca învățător?

1. **Colaborare cu specialiștii** – Lucrează împreună cu consilieri școlari, profesori de sprijin sau logopezi.
2. **Adaptarea conținuturilor** – Folosește materiale diferențiate, sarcini adaptate sau metode alternative.
3. **Crearea unui climat pozitiv** – Încurajează empatia, toleranța și sprijinul reciproc în rândul elevilor.
4. **Comunicarea cu familia** – Ține legătura constantă cu părinții pentru a înțelege mai bine copilul.
5. **Formare continuă** – Participă la cursuri și ateliere despre educația incluzivă.

Exemple de activități incluzive:

- Jocuri de echipă în care fiecare copil are un rol valoros



- Sarcini diferențiate pe grupe (fiecare grup primește o versiune adaptată)
- Proiecte creative (colaje, povești, teatru) în care fiecare copil își exprimă unicitatea

Cu toate acestea, integrarea copiilor cu CES în școala de masă întâmpină numeroase dificultăți. Lipsa resurselor materiale, clasele supraaglomerate, lipsa personalului specializat și, uneori, atitudinile negative ale cadrelor didactice sau ale părinților altor elevi reprezintă bariere importante. De asemenea, sistemul de evaluare standardizat nu ține cont, de multe ori, de particularitățile copiilor cu CES, ceea ce poate afecta stima de sine și motivația acestora.

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în școala de masă nu este un proces simplu, dar este esențial pentru construirea unei societăți incluzive. Schimbarea pornește de la mentalități, continuă prin formare profesională și investiții în educație, și se finalizează în sala de clasă – acolo unde fiecare copil trebuie să se simtă acceptat, sprijinit și valorizat.

Școala este ca un curcubeu: cu multe culori, toate frumoase și importante. Fiecare copil are ceva special și merită să fie **iubit, înțeles și respectat**. Împreună putem construi o școală în care toți copiii învață și cresc frumos!



Toți copiii au loc în aceeași școală!

Dezvoltarea competențelor psihopedagogice ale profesorilor pentru motivarea și implicarea elevilor cu CES și a celor cu tulburări de învățare în vederea integrării acestora

Prof. Alina Mihaela Profir

Educația incluzivă este astăzi un obiectiv fundamental al sistemului educațional modern, centrat pe echitate, acces și participare activă pentru toți elevii. Pentru elevii cu CES sau cu tulburări specifice de învățare, școala trebuie să devină un mediu de sprijin, unde diferențele sunt valorizate, nu stigmatizate. În acest context, profesorii au un rol cheie în crearea unui climat educațional motivant și adaptat nevoilor individuale.

Competențe psihopedagogice necesare cadrelor didactice

Pentru a susține în mod eficient elevii cu CES, profesorii trebuie să dezvolte următoarele categorii de competențe:

- **Competențe de diagnosticare și evaluare educațională:** identificarea dificultăților de învățare, cunoașterea particularităților cognitive, emoționale și comportamentale ale elevilor.
- **Competențe relaționale și de comunicare:** abilitatea de a construi relații pozitive, bazate pe empatie și încredere.
- **Competențe de adaptare curriculară și metodologică:** proiectarea de activități diferențiate, utilizarea strategiilor de învățare personalizate.
- **Competențe de management al clasei incluzive:** menținerea unui climat pozitiv, evitarea comportamentelor discriminatorii, medierea conflictelor.

Strategii didactice pentru motivarea elevilor cu CES

Pentru a crește implicarea și motivația elevilor cu CES, este esențială utilizarea unor metode centrate pe elev:

- **Învățarea prin cooperare:** grupuri de lucru eterogene în care fiecare elev are un rol clar, valorificându-se diversitatea.
- **Feedback pozitiv și recompensare:** recunoașterea progresului individual și încurajarea efortului constant.
- **Integrarea elementelor de joc** pentru a stimula participarea activă.
- **Tehnologii asistive:** utilizarea aplicațiilor și resurselor digitale adaptate pentru elevii cu dificultăți specifice de învățare.

Rolul formării continue a cadrelor didactice

Formarea inițială a profesorilor oferă, adesea, o bază generală insuficientă pentru a face față provocărilor educației incluzive. Din acest motiv, **formarea continuă** devine un instrument esențial în dezvoltarea profesională a cadrelor didactice.

Programele de formare ar trebui să includă:

- Studii de caz privind intervenția educațională personalizată;

- Workshopuri practice cu specialiști în psihopedagogie;
- Schimburi de experiență și mentorat între cadrele didactice;
- Elemente de consiliere psihopedagogică și management al stresului profesional.

Integrarea elevilor cu CES și a celor cu tulburări de învățare nu poate fi realizată fără o investiție susținută în dezvoltarea competențelor cadrelor didactice. Educația incluzivă presupune nu doar cunoștințe teoretice, ci și o atitudine empatică, deschisă și inovatoare din partea profesorilor. Doar printr-un efort concertat de adaptare, învățare continuă și colaborare interinstituțională putem construi o școală pentru toți.

Bibliografie

1. Jigău, M. (2003). *Educația incluzivă: Concept, practici, tendințe*. Institutul de Științe ale Educației, București.
2. Radu, I. (2008). *Psihopedagogia copiilor cu cerințe educative speciale*. Editura Pro Humanitate.
3. Popovici, D. (2017). *Strategii educaționale pentru integrarea copiilor cu nevoi speciale în școala de masă*. Editura Polirom.
4. Gherguț, A. (2020). *Psihopedagogie specială. Teoria și metodologia educației integrative/incluzive*. Editura Polirom.



Educație incluzivă, educație pentru toți copiii

Prof. Maura Harhătă

„Școlile trebuie să primească toți copiii indiferent de starea lor fizică, intelectuală, socială, emoțională, lingvistică sau oricare alta. Aici trebuie cuprinși și copii cu dizabilități, și copiii talentați, și copii din zonele rurale izolate și cei din populațiile nomade, și copiii minorităților lingvistice, etnice sau culturale, precum și copiii din alte grupuri sau zone marginale”

(Cadrul de acțiune privind cerințele educative speciale, UNESCO / Conferința de la Salamanca, 1994, Spania)

Educația incluzivă este un proces educațional care urmărește integrarea tuturor copiilor, indiferent de abilitățile lor, nevoile speciale sau backgroundul socio-cultural, în școlile de masă. Aceasta promovează participarea activă a tuturor elevilor în activități de învățare, asigurându-se că fiecare copil beneficiază de o educație de calitate, adaptată nevoilor sale individuale. Educația incluzivă nu se limitează doar la integrarea fizică a elevilor, ci include și adaptarea curriculumului, a metodologiilor de predare și a resurselor educaționale pentru a sprijini diversitatea în învățare. Principiile educației inclusive :

a) **Accesul și participarea:** Asigurarea dreptului tuturor elevilor de a accesa și participa la învățare într-un mediu educațional comun, alături de ceilalți elevi.

b) **Respectarea diversității:** Recunoașterea și valorizarea diversității individuale, inclusiv a diferențelor de

abilități, origini etnice, culturale, lingvistice, religioase și de gen.

c) **Individualizarea și adaptarea:** Furnizarea de sprijin și intervenții adaptate nevoilor individuale ale fiecărui elev, pentru a le permite să atingă obiectivele de învățare.

d) **Colaborare și parteneriat:** Promovarea colaborării între cadrele didactice, specialiști, părinți și comunitate pentru a oferi sprijin și servicii integrate pentru elevi.

e) **Învățarea într-un mediu natural:** Prioritizarea învățării în cadrul comunității și în medii naturale, inclusiv în școli de cartier, pentru a facilita interacțiunea socială și integrarea elevilor cu nevoi speciale.

f) **Evaluarea inclusivă:** Utilizarea unor metode de evaluare flexibile și adaptate pentru a evalua progresul și realizările fiecărui elev în funcție de nevoile și potențialul lor individual.

Bunele practici de educație incluzivă sunt strategii și abordări care asigură participarea și succesul tuturor elevilor, indiferent de abilitățile sau nevoile lor. Aceste practici sunt concepute pentru a crea un

mediu de învățare echitabil și susținător, în care fiecare elev se simte acceptat, valorizat și înțeles.

Modalități de implementare a educației incluzive

Pentru ca educația incluzivă să fie realizată cu succes, este necesară aplicarea unor strategii eficiente:

Dezvoltarea materialelor didactice adaptate – Resursele educaționale trebuie să fie disponibile în formate variate (text, audio, vizual) pentru a facilita învățarea tuturor elevilor.

- Utilizarea tehnologiei – Tabletele, softurile educaționale și dispozitivele de asistență pot sprijini elevii cu dificultăți de învățare.
- Implementarea metodelor de predare diferențiate – Învățarea bazată pe proiecte, lucru în echipă și metode interactive contribuie la o mai bună integrare a tuturor copiilor.
- Crearea programelor de sprijin – Consilierea psihopedagogică și asistența specializată ajută elevii să depășească dificultățile și să se adapteze mai ușor mediului școlar.

Beneficiile educației incluzive

Educația incluzivă are multiple avantaje atât pentru elevi, cât și pentru societate:

- Crește încrederea în sine a elevilor și le oferă oportunități egale de dezvoltare.
- Îmbunătățește abilitățile sociale prin interacțiunea dintre copii cu experiențe și capacități diferite.
- Reduce discriminarea și promovează diversitatea, contribuind la o societate mai tolerantă.
- Îmbunătățește calitatea educației, prin metode inovatoare și personalizate.

Implementarea educației incluzive necesită eforturi susținute din partea autorităților, profesorilor, părinților și comunității. Crearea unui mediu educațional accesibil și adaptat tuturor elevilor este esențială pentru a le asigura un viitor mai bun și pentru a construi o societate echitabilă și incluzivă. Prin adoptarea unor măsuri concrete și prin promovarea unei mentalități deschise, putem transforma educația într-un drept real pentru fiecare copil.

BUNĂSTARE EMOȚIONALĂ ÎN ȘCOALA MEA

-proiect educațional pentru sănătate emoțională-

Profesor Mădălina Enia



Care este tema proiectului, de ce am ales-o? Ce îmi doresc să schimb?

Proiectul “Bunăstarea emoțională în școala mea” își propune să abordeze tema anxietății și depresiei la adolescenți. Prin activitățile proiectului dorim să deschidem căi de comunicare școală-părinte, părinte-consilier școlar, părinte – terapeut, menite să conștientizeze necesitatea dezvoltării competențelor socio-emoționale la o categorie vulnerabilă emoțional(13-15 ani) și promovarea conștientizării bunăstării emoționale în mediul școlar.

Care este scopul general al proiectului?

-dezvoltarea competențelor sociale și emoționale ale adolescenților prin abilitarea lor de a se adapta atât la propriile emoții cât și la emoțiile celorlalți prin suportul părinților și cadrelor didactice;

Grupul țintă:

- 70 elevi ai claselor de gimnaziu (clasele a VII-a și a VIII-a), aflați în situație de risc emoțional(elevi cu părinți plecați la muncă în străinătate, elevi care se confruntă cu tulburări emoționale cauzate de relația cu prietenii/familia, cu situație socio-economică delicată, predispuși bullyingului, elevi aflați în pragul unui examen național);

-părinții elevilor de gimnaziu(clasele a VII-a și a VIII-a);

-profesorii diriginți, consilierul școlar;

Obiectivul 1: Dezvoltarea și punerea în aplicare a unei campanii comunitare de sensibilizare și conștientizare a formelor de manifestare a sănătății mintale la copii și adolescenți

Obiectivul 2: Valorizarea abilităților părintești pozitive și abilitarea a 60 de părinți ai elevilor din clasele a VII-a și a VIII-a în a identifica semnele precoce ale riscului emoțional la copiii lor și de a le aduce în atenția serviciilor specializate

Obiectivul 3: Realizarea a 2 ateliere tematice/sesiuni terapeutice cu elevii pe tema stimei de sine ridicată/stima de sine scăzută – cauze și soluții

Obiectivul 4: Dezvoltarea emoțională a copiilor prin perceperea, identificarea, înțelegerea și exprimarea emoțiilor, folosind ca mijloc de exprimare pictura și muzica în cadrul expoziției-concurs „Emoții prin culoare și muzică”

Activitățile și calendarul lor:

Activitatea 1: Campania de promovare a proiectului, „Bunăstarea emoțională în școala mea”

Descrierea activității: Pentru stimularea interesului elevilor și al cadrelor didactice, echipa de proiect din școală desfășoară o campanie de informare prin intermediul următoarelor acțiuni: distribuie de pliante elevilor și cadrelor didactice, părinților, afișul proiectului de promovare, participare a consilierului școlar la orele de dirigenție, informările consilierului școlar a cadrelor didactice despre acțiunile proiectului, publicare de articole în revista școlii și pe grupurile de comunicare online ale școlii/părinților.

Activitatea 2: Workshop „Sunt un părinte implicat!”

Descrierea activității: Activitatea interactivă își propune ca prin intermediul specialiștilor să crească gradul de conștientizare și informare a părinților și cadrelor didactice în privința sănătății mintale/emoționale a copiilor și adolescenților prin prezentarea de studii de caz și de tehnici de management al emoțiilor.

Activitatea 3: Stima de sine. Incredere și motivație

Descrierea activității: atelier practic de identificarea a propriului nivel de stimă de sine și modalități de creștere a stimei de sine prin utilizarea unor modalități inedite de gestionare a propriilor emoții

Activitatea 4: „Jurnalul meu cu afirmații pozitive”

Descrierea activității: În perioada menționată elevii vor realiza jurnalul cu afirmații pozitive al clasei (panou expus cu plicuri/conturi pentru fiecare elev). La finalul fiecărei zile, fiecare elev va

scrie afirmații pozitive la adresa unui coleg. La finalul fiecărei săptămâni în cadrul orei de consiliere au loc discuții/dezbateri pe tema necesității exprimării gândirii pozitive despre sine și despre ceilalți.

Activitatea 5: „Emoții prin artă și culoare”

Descrierea activității: activitate outdoor de realizare de picturi colective cu tema „Emoțiile mele!” , jocuri muzicale și rirmice. Activitatea vizează dezvoltarea de competențe precum lucrul în echipă, comunicarea, rezolvarea conflictelor, exprimarea gândirii pozitive.

Rezultate așteptate:

Potrivit specialiștilor, perioada adolescenței se caracterizează printr-o dezvoltare semnificativă a competențelor socio-emoționale. Școala trebuie să ofere elevilor oportunități pentru dezvoltarea și îmbunătățirea acestora. Competența emoțională se referă la abilitatea de a recunoaște, de a evalua și de a gestiona propriile emoții iar competența socială se referă la abilitatea de a gestiona eficient relațiile cu ceilalți.

Considerăm că proiectul va sprijini creșterea gradului de conștientizare și îmbunătățire a cunoștințelor despre managementul emoțiilor în cazul părinților, personalului didactic, elevilor prin implicarea profesioniștilor în domeniul asistenței medicale primare, educației și protecției sociale pentru a sprijini copiii expuși riscului și a spori bunăstarea în mediul școlar.

Incluziunea elevilor în învățământul primar

prof. inv. primar Mariana Danceanu

De ce este importantă incluziunea?

Incluziunea în învățământul primar înseamnă mai mult decât integrarea copiilor cu nevoi speciale în clase obișnuite. Înseamnă construirea unui mediu educațional în care fiecare copil – indiferent de capacitățile sale, mediul de proveniență, limba vorbită sau particularitățile individuale – este valorizat, respectat și sprijinit să învețe în ritmul său.

Primii ani de școală sunt esențiali pentru dezvoltarea stimei de sine, a motivației pentru învățare și a relațiilor interumane. Aici se pun bazele empatiei și ale acceptării diferențelor

Principiile unei educații incluzive

1. **Acces egal la educație** – Toți copiii au dreptul la aceeași calitate a educației, indiferent de contextul lor personal sau social.
2. **Adaptarea conținuturilor și metodelor** – Fiecare elev are stilul său de învățare. Este important ca materialele și activitățile să fie diversificate, pentru a răspunde nevoilor tuturor.
3. **Parteneriatul cu familia** – Colaborarea strânsă cu părinții contribuie la o mai bună înțelegere a copilului și la sprijinirea progresului său.
4. **Climat emoțional pozitiv** – Copiii învață cel mai bine atunci când se simt în siguranță, apreciați și încurajați.

Rolul învățătorului în promovarea incluziunii

Învățătorul este pilonul central al incluziunii la nivel de clasă. El observă, ghidează, sprijină și creează oportunități egale pentru fiecare elev. Iată câteva practici utile:

- **Folosirea învățării prin cooperare**, unde elevii învață unii de la alții și colaborează în loc să concureze.
- **Evaluarea diferențiată**, care ține cont de nivelul de pornire al fiecărui copil și de progresul său individual.
- **Proiecte tematice și jocuri de rol** care valorizează diversitatea și cultivă empatia.
- **Ateliere de autocunoaștere și reglare emoțională**, mai ales în clasele mici, pentru a dezvolta inteligența emoțională.

Provocări și soluții

Incluziunea vine și cu provocări: lipsa resurselor, clasele numeroase sau pregătirea insuficientă în domeniul psihopedagogiei speciale. Soluția constă în formarea continuă, colaborarea cu specialiști (consilieri, logopezi, profesori de sprijin) și, cel mai important, în atitudinea deschisă a cadrelor didactice.

Concluzie

Incluziunea nu este o sarcină în plus, ci o oportunitate de a construi o școală mai umană. Fiecare copil merită șansa de a se simți parte din comunitate, de a fi înțeles și sprijinit. Iar această misiune începe cu învățătorul – ghidul de suflet al primilor pași în învățare și viață.

Rolul Team Building-ului în organizația școlară

Prof. Alina Mihaela Profir

Organizația școlară, ca nucleu al procesului educațional, este formată dintr-o rețea complexă de relații între cadre didactice, personal administrativ, conducere, elevi și părinți. Pentru ca această structură să funcționeze eficient, este esențial ca membrii săi să colaboreze armonios și să împărtășească aceleași valori și obiective. În acest context, **team building-ul** devine un instrument strategic de dezvoltare organizațională, menit să consolideze echipele, să îmbunătățească comunicarea și să stimuleze motivația profesională.

Definirea conceptului de team building

Team building-ul reprezintă ansamblul de activități planificate și structurate care au ca scop întărirea relațiilor de colaborare în cadrul unui grup. Aceste activități pot include jocuri interactive, ateliere de dezvoltare personală, simulări de luare a deciziilor, activități outdoor sau sesiuni de formare profesională.

În mediul școlar, team building-ul nu se adresează doar elevilor, ci și **cadrelor didactice și personalului administrativ**, contribuind la dezvoltarea unui climat instituțional sănătos și eficient.

Importanța team building-ului pentru cadrele didactice

Într-un colectiv didactic unit, schimbul de idei și resurse este mai fluid, conflictele sunt gestionate constructiv, iar gradul de implicare profesională crește semnificativ. Prin activități de team building:

- se construiesc **relații de încredere** între colegi;
- se dezvoltă abilități de **comunicare, ascultare activă și negociere**;
- se stimulează **colaborarea interdisciplinară**, esențială în contextul educației moderne;
- se consolidează **sentimentul de apartenență** la organizația școlară.

Impactul asupra conducerii școlii

Pentru conducerea unei unități de învățământ, team building-ul este un aliat valoros în procesul de **coagulare a unei echipe funcționale și motivate**. Prin aceste activități:

- liderii informali sunt identificați și pot fi valorizați în proiectele școlii;
- se încurajează **leadershipul participativ**, bazat pe colaborare și inițiativă;
- se creează un **climat organizațional deschis**, propice inovării și reformei.

Efecte asupra întregii organizații școlare

Un colectiv unit, care comunică eficient și colaborează armonios, are un impact direct asupra calității procesului educațional. Astfel:

- se **îmbunătățește relația cu elevii și părinții**;
- crește **eficiența activităților extracurriculare și a proiectelor școlare**;

- organizația devine mai **rezilientă la schimbări**, adaptându-se mai ușor noilor cerințe educaționale.

Exemple de activități de team building în școală :

- **Ateliere de comunicare și leadership** în cadrul consiliilor profesoriale;
- **Proiecte comune între catedre** (interdisciplinare sau tematice);
- **Excursii de echipă** sau tabere de formare profesională;
- **Jocuri de rol și simulări** privind rezolvarea conflictelor;
- Activități comune cu elevii, care întăresc relația profesor–elev.

Team building-ul în cadrul organizației școlare este mai mult decât o serie de activități recreative – este o investiție strategică în capitalul uman al școlii. Prin stimularea colaborării, comunicării și coeziunii, team building-ul contribuie la crearea unui mediu educațional sănătos, în care fiecare membru al comunității școlare se simte valorizat, ascultat și implicat. Într-o lume în continuă schimbare, **școlile cu echipe unite și motivate au cele mai mari șanse de succes și inovație.**

Bibliografie :

1. Roco, M. (2001). *Creativitate și inteligență emoțională*. Editura Polirom.
2. Fullan, M. (2006). *Leadership și cultura schimbării în educație*. Editura Polirom.
3. Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1999). *Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning*. Allyn & Bacon.
4. Matei, A. (2019). „Team building-ul în mediul educațional – între teorie și practică”, *Revista de Științe ale Educației*, nr. 2/2019.

Educația ecologică și starea de bine

Prof. Dana Nantu

”Conservarea [naturii] este o stare de armonie între om și teritoriu [...].”

Aldo Leopold

New York, Oxford University Press, 1948

Scopul principal al educației ecologice este facilitarea dobândirii unor cunoștințe care să permită înțelegerea problemelor de mediu, dar și încurajarea contactului direct cu natura.

Cuvântul ecologie vine de la greaca antică și înseamnă acasă. Ea examinează daunele tuturor ființelor vii în mediul lor în ciclul de viață. Este, de asemenea, o ramură a biologiei, dar o ramură a științei. Ecologia înseamnă știința mediului. Toate lucrurile vii sunt consumate pentru a supraviețui. Consumul duce, de asemenea, la distrugere.

Educația ecologică trebuie fundamentată în familie, unde copilul învață de la cei dragi că trebuie să respecte viața, privind cu simpatie gândăceii, fluturii și florile, și că nu trebuie să lase urme, sub formă de ambalaje sau resturi, în locurile de joacă. Apoi se continuă în școală, prin studiul biologiei, știința vieții, învățând cum să asigurăm viitorul planetei.

Fără îndoială ecologia este o temă de mare actualitate și importanță. Se scriu cărți, articole, se vorbește intens despre acest subiect, dar ce este mai cu greutate e faptul că simțim, din ce în ce mai acut nevoie de un echilibru natural: schimbări climatice (ninge când trebuie să fie vreme bună, secete, deșertificări, dispariții de specii de plante și animale, boli și lista continuă).

Astfel, o soluție pe termen lung a problemelor de mediu este educația. Educația ecologică, punând accent pe educația realizată în natură –activități outdoor (deoarece educația ecologică nu implică tot timpul conectare cu mediul natural).

Experiențele directe cu natura sunt extraordinar de benefice pentru copiii de orice vârstă, mai ales în contextul în care mai bine de 50% din populația Globului trăiește în zonele urbane. Iar pe parcursul celor aprox.18 ani de când predau biologie și geografie am constatat cu stupoare că mulți dintre elevii care locuiesc în mediul rural, nu numai că nu cunosc denumirile populare ale unor specii de plante, păsări etc. uzuale aflate în mediul lor, dar nici nu le recunosc că le-ar mai fi văzut până la momentul indicării de mine.

Se cunoaște deja, că Jean Piaget, psihologul și biologul elvețian a fost cel care descrie că există o psihologie a dezvoltării, că elevii trec prin diferite stadii de dezvoltare intelectuală și că în anumite perioade a vieții lor sunt mai apti să înțeleagă anumite concepte abstracte, normele morale etc.

Astfel, se recomandă folosirea unor activități pe teme ecologice sau activități outdoor valorificând la maxim potențialul lor intelectual: pentru cei mici să deseneze ceea ce au văzut în

natură sau au venit în contact, mai târziu să compare lucruri folosind logica simplă, iar ca la vârsta gândirii abstracte (pubertate, adolescență) să pot argumenta diferite situații, să găsească soluții la unele probleme de mediu și nu numai.

Tot din practica mea cu elevii, în cadrul activităților în natură am observat schimbarea în bine a comportamentului lor. Pentru că activitățile în natură ne forțează să încetinim ritmul alert al vieții de zi cu zi și să fim mult mai prezenți și mai atenți la schimbările din jurul nostru.

Sunt numeroase studii care atestă beneficiile petrecerii timpului în natură. Oamenii s-au simțit mai puțin deprimati, stresați și neliniștiți și s-au simțit mai calmi și mai echilibrați. Timpul petrecut în natură este asociat cu o stare de spirit pozitivă, bunăstare psihologică, găsirea de sens și vitalitate. Pe scurt, oamenii care se conectează mai mult cu natura tind să fie mai fericiți.

În cazul copiilor, natura e o stare firească. Am reușit să-i observ în cadrul activităților desfășurate la Cercul de Ecologie sau Clubul de Științe și Protecția Mediului cum se bucură când culeg frunze, crengi, când sunt îndemnați să se așeze pe sol pentru a observa o altă perspectivă a vegetației. Se simt mai motivați când determină specii de plante, animale cu ajutorul unor ghiduri sau aplicații. Curiozitatea crește, adresând diverse întrebări despre cele observate, acest lucru dovedind că se formează o relație cu natura.

Copiii se simt liberi să exploreze, să se miște și să fie gălăgioși – moduri plăcute de a se exprima care adesea sunt limitate în interior. Ei pot alerga, sări, se pot cățăra, rostogoli sau țipa, ceea ce reduce tensiunea și agitația, invitând calmul și odihna. Studiile arată că expunerea la medii naturale reduce simptomele de ADHD și anxietate. Mulți copii energici își temperează ritmul pentru a săpa o groapă în nisip, a privi cum se cațără o buburuză sau își concentrează atenția asupra jocului cu un băț într-o baltă.

Beneficiile conectării cu natura se extind pe toate planurile: *cognitive*, natura fiind un laborator de cercetare. Copiii sunt îndemnați să asculte, să miroase, să pipăie. Pot observa fenomenele în direct generând idei pentru argumentări, explicații. Toate aceste activități mentale nu fac altceva decât să le întărească încrederea în ei înșiși.

Din punctul de vedere al *socializării*, mediul natural aduce oportunități de interacțiune cu noi parteneri de joacă. Ei pot ajunge să împartă, să rezolve împreună situații problematice și să colaboreze pentru a crea jocuri deoarece nu există reguli prestabilite. Copiii de școală pot, de exemplu, să se îndepărteze de adulți pentru a-și stabili propriile reguli și a-și rezolva dificultățile fără a se simți inhibați. Adesea mediul natural are un efect liniștitor asupra copiilor energici, care ajung să își încetinească ritmul și să devină blânzi, empatici față de partenerii de joacă.

Pe lângă aceste beneficii se adaugă, desigur, cele din sfera *dezvoltării fizice*: oportunitățile de mișcare contribuie la o creștere sănătoasă. Totodată, aerul proaspăt și expunerea la soare contribuie la dezvoltarea unui sistem imunitar puternic. Ceea ce este benefic pentru copii este benefic și pentru adulți, motiv pentru care este recomandat ca părinții să se alătore jocurilor

dinamice, ajutându-l pe copil să mențină echilibrul limitelor de siguranță astfel încât să permită asumarea unor riscuri.

Las mai jos, câteva exemple de activități outdoor pe care le-am desfășurat împreună cu elevii de la Clubul de Științe și Protecția Mediului.

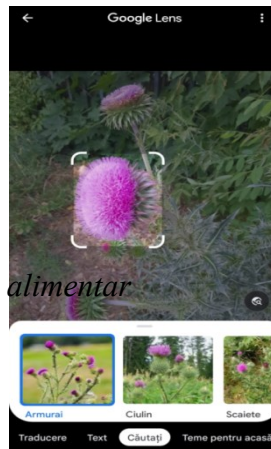
- *Cunoașterea orizontului local*



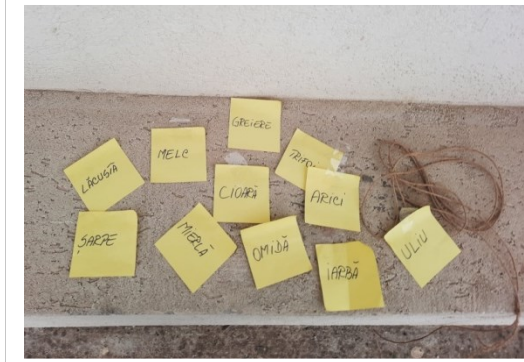
- *Ai mulțumit unui copac astăzi?*



- *Recunoaștere de specii de plante și animale folosind diferite aplicații*



- *Construiește un lanț alimentar*



- *Hrănitori pentru păsări*



- *Confecționarea de căsuțe pentru păsări*



- *Importanța solului în filtrarea apei*



Așadar, cu cât petrec mai mult timp în natură, cu atât copiii o vor iubi mai mult și o vor proteja adulți fiind, reîntorcându-se atunci când au nevoie de revitalizare. Cultivând conexiunea cu natura îi ajutăm să devină adulți echilibrați, conștienți de sine și capabili să prețuiască darurile pe care ea le are de oferit.

Promovarea stării de bine în grădiniță

Profesor învățământ preșcolar Paula Tanasă

Starea de bine în grădiniță este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor. Prin aceste activități copiii învață să se cunoască pe sine și pe ceilalți, să gestioneze conflictele și să creeze relații pozitive.

În cadrul Întâlnirii de dimineață am introdus jocul „Cercul Aprecierii” în care un copil este invitat să stea în centrul cercului, iar colegii săi îi adresează, pe rând, câte o apreciere. Acestea pot viza comportamentul, abilitățile sau gesturile frumoase observate anterior. Exemple: „Îmi place că împarți jucăriile cu mine”, „Îmi place că desenezi foarte frumos”, „Îmi place că mi-ai împrumutat ieri culorile”. După ce toți copiii și-au exprimat gândurile, discutăm despre cum s-au simțit atunci când au primit aprecierile colegilor.

Dacă pe parcursul zilei apar neînțelegeri sau tensiuni între copii, îi încurajez să-și reamintească aprecierile făcute dimineața și să găsească noi aspecte pozitive la colegul cu care au avut conflictul. Copiii sunt încurajați să-și exprime dorința de a menține o relație pozitivă, fie printr-o îmbrățișare, o strângere de mână sau un alt gest de apropiere, consolidând astfel legăturile dintre ei. Această activitate contribuie la creșterea stimei de sine și la consolidarea relațiilor dintre copii. Pentru copiii cu CES, „Cercul Aprecierii” oferă oportunitatea de a se simți acceptați și valorizați în grup.



Un alt exemplu ar fi „Roata Emoțiilor” - o activitate menită să ajute copiii să identifice și să exprime emoțiile într-un mod constructiv. Am folosit o roată colorată, împărțită în segmente care reprezintă diferite emoții: bucurie, tristețe, furie, frică, surpriză și liniște.

În timpul activității, fiecare copil învârte roata și, în funcție de emoția indicată, povestește o situație în care a simțit acea emoție. Acest exercițiu îi ajută pe copii să devină conștienți de propriile trăiri și să dezvolte empatia față de sentimentele celorlalți.

Prin implementarea acestor activități, am observat o îmbunătățire semnificativă a climatului emoțional în grupă. Copiii au devenit mai deschiși în exprimarea sentimentelor, mai empatici și mai cooperanți.

„Într-un spațiu numit grădiniță, prin gesturi simple și vorbe cu suflet, fiecare copil învață că este apreciat și iubit.”

CUVINTE, RITM ȘI VOIE BUNĂ

prof. înv. primar Diana Maria Ungureanu

CLASA I

OBIECTUL: Comunicare în limba română

LECȚIA : „Cuvânt – silabe – sunete”

SECVENȚA : Obținerea performanței

JOCUL „Cuvinte, ritm și veselie”

Obiectivul jocului:

Dezvoltarea abilităților de segmentare a cuvintelor în silabe și recunoașterea ritmului în limbaj prin activități de mișcare.

Durată: 10 minute

Resurse:

- Melodia „Jibidi” (sau altă melodie ritmată)
- Spațiu pentru mișcare (sala de clasă)

Modalitate de realizare:

Copiii sunt așezați în cerc, lăsând suficient spațiu pentru a se mișca.

Se pune melodia „Jibidi”. Este ales un copil să înceapă jocul.

Acesta se deplasează în cerc folosind „pasul ștrengarului” (un pas săltat, vesel) prin fața colegilor săi, urmând ritmul melodiei.

Când se schimbă ritmul, acesta se oprește în fața unui coleg și spune cuvinte formate din 2 și 3 silabe. Fiecare silabă va fi marcată printr-o săritură.

Când ritmul cere 2 sărituri, va spune un cuvânt format din 2 silabe (car-te).

Când ritmul cere 3 sărituri, va spune un cuvânt format din 3 silabe (cur-cu-beu).

După ce este spus cuvântul format din 3 silabe, colegul din fațacărui s-a oprit preia rolul și începe să facă pasul ștrengarului în cerc, până când ritmul se schimbă din nou oprindu-se și el în fața altui coleg și spune alte cuvinte formate din 2 și 3 silabe

Jocul continuă astfel încât fiecare copil având ocazia să danseze în cerc și să sară spunând cuvinte formate din 2 și 3 silabe.

Este important să încurajăm pronunția corectă a silabelor din cuvinte.



Jocul „ *Cuvinte, ritm și voie bună*” presupune o activitate interactivă în care copiii:

- Încurajează mișcarea și dezvoltă motricitatea prin sărituri și mersul în cerc.
- Stimulează dezvoltarea vocabularului, ajutându-I pe copii să identifice și să numere silabele.
- Îmbunătățește concentrarea și atenția, pentru că trebuie să asculte schimbările de ritm și să acționeze în funcție de acestea.

Rezultatele jocului „ *Cuvinte, ritm și veselie*” sunt multiple și valoroase pentru dezvoltarea copiilor de clasa I. Iată principalele beneficii:

- Și-au îmbunătățit recunoașterea silabelor:

Pe de o parte, copiii au devenit mai conștienți de cum sunt structurate cuvintele în silabe, iar pe de altă parte și-au dezvoltat abilitatea de a despărți cuvintele corect. Aceasta este o abilitate fundamentală în dezvoltarea abilităților de citire și scriere.

- Și-au dezvoltat vocabularul:

Prin utilizarea unor cuvinte noi în joc, copiii și-au îmbogățit vocabularul și au înțeles mai bine structura lor. Învățarea prin mișcare îi ajută să rețină mai ușor informațiile.

- Și-au dezvoltat atenția și concentrarea:

Copiii au fost atenți la ritmul melodiei, au ascultat tonalitățile și au coordonat mișcărilor cu ritmul. Acest lucru le-a îmbunătățit capacitatea de concentrare și ascultare activă.

- Și-au îmbunătățit coordonările motorii:

Săriturile și mișcărilor ritmice i-au ajutat la dezvoltarea motricității grosiere, echilibrului și coordonării corpului. Fiecare copil a trebuit să sincronizeze mișcărilor cu silabele, ceea ce a contribuit la îmbunătățirea abilităților fizice.

- Să-și dezvoltes piritul de echipă și a interacțiunii sociale:

Copiii s-au jucat armonios făcând schimb de roluri între ei. Acest lucru i-a îndemnat să-și dezvolte abilitățile sociale și să-și gestioneze emoțiile în cadrul unui grup.

- S-a creat o atmosferă plăcută și distractivă:

Îmbinarea muzicii cu mișcarea și învățarea au făcut ca procesul educative să fie mult mai plăcut. Copiii s-au distrat în timp ce au învățat.

În concluzie, jocul „ *Cuvinte, ritm și veselie*” contribuie atât la dezvoltarea cognitivă (prin exersarea silabelor și a vocabularului), cât și la dezvoltarea fizică și socială a copiilor, într-un mod ludic și atractiv pentru elevii de clasa I.

https://drive.google.com/file/d/1XrFYG9JTp30qf6N_3lPeowmXunm4bVF7/view?usp=drivesdk

Metoda Știu cine ești(ce îți place)

Prof. Alina Ungureanu

Această metodă este folosită pentru a analiza în ce măsură se cunosc elevii dintr-un colectiv sau profesorii dintr-o școală, folosind roata cunoașterii(aceasta conține informații legate de culoarea preferată, sportul preferat, muzica favorită sau activitatea de relaxare pe care un anumit coleg o preferă).

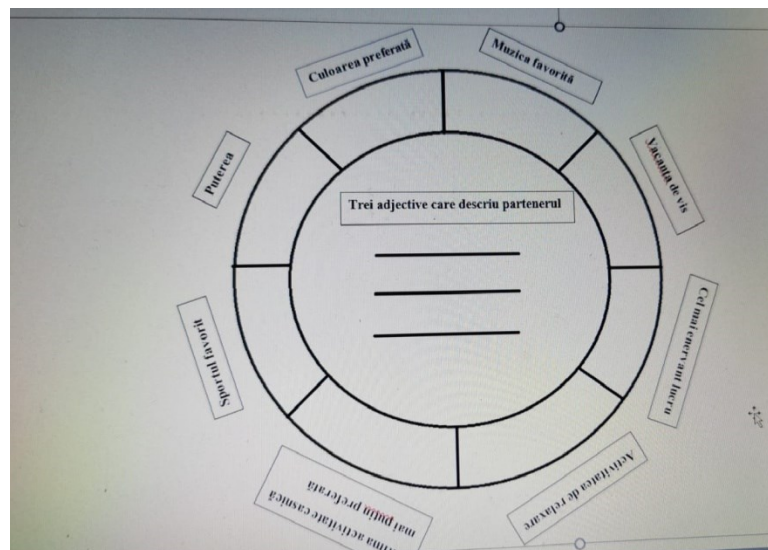
Pași în aplicarea metodei :

Pasul I

Fiecare coleg primește o etichetă colorată pe care trebuie să-și scrie numele. Profesorul strânge etichetele și apoi le împarte din nou acestora.

Pasul II

Colegii care au ales o etichetă cu numele lor trebuie să o returneze. După ce fiecare elev a ales o etichetă cu numele unui coleg sunt împărțite fișele cu roțița. Fiecare elev trebuie să scrie pe spate, în mijloc numele elevului pe care l-a ales iar în dreapta jos numele lui.



Pasul III

După ce toți colegii au completat fișa rotită toate fișele vor fi lipite la avizier.



Pasul IV

Colegii vor merge la avizier și vor încerca să identifice propria caracterizare.



Pasul V

Vor avea loc discuții pentru a confrunta răspunsurile cu realitatea pentru a vedea în ce măsură aceștia se cunosc sau își cunosc preferințele.

Rolul proiectelor Erasmus + în dezvoltarea școlilor

Prof. Alina Profir

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, educația trebuie să țină pasul cu noile cerințe ale societății și ale pieței muncii. Programele europene, precum Erasmus+, reprezintă un sprijin real pentru școlile care doresc să se deschidă către inovație, colaborare internațională și dezvoltare durabilă. Participarea la proiecte Erasmus contribuie semnificativ la modernizarea instituțiilor de învățământ și la îmbunătățirea calității actului educațional.

Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice

Prin mobilitățile Erasmus, profesorii au oportunitatea de a participa la cursuri de formare, stagii de observare (job shadowing) sau schimburi de experiență în alte țări europene. Aceste experiențe contribuie la:

- îmbunătățirea competențelor pedagogice și lingvistice;
- cunoașterea unor metode de predare inovatoare;
- înțelegerea altor sisteme educaționale și integrarea bunelor practici în activitatea proprie.

Creșterea motivației și a implicării elevilor

Elevii implicați în proiecte Erasmus beneficiază de experiențe educaționale internaționale, care îi ajută să devină mai deschiși, mai responsabili și mai autonomi. Participarea la schimburi de tineri, activități comune cu elevi din alte țări sau proiecte tematice (ecologie, artă, știință etc.) le dezvoltă competențe cheie precum:

- comunicarea în limbi străine;
- lucrul în echipă multiculturală;
- gândirea critică și creativitatea.

Promovarea incluziunii și a diversității

Un alt aspect esențial al proiectelor Erasmus este accentul pus pe incluziune și pe respectul față de diversitate. Școlile învață să creeze medii de învățare mai prietenoase și mai accesibile pentru toți elevii, indiferent de origine, statut social sau nevoi educaționale speciale. Astfel, Erasmus devine un motor al educației incluzive și al solidarității europene.

Internaționalizarea școlii

Participarea la Erasmus deschide școala către lume. Colaborările internaționale și parteneriatele strategice contribuie la construirea unei rețele educaționale solide, care susține schimbul de idei și bune practici. Internaționalizarea aduce prestigiu instituției și atrage noi oportunități de dezvoltare.

Modernizarea managementului școlar

Proiectele Erasmus sprijină și dezvoltarea capacității de management a instituțiilor de învățământ. Directorii și coordonatorii Erasmus dobândesc competențe valoroase în:

- planificarea și implementarea proiectelor internaționale;

- gestionarea resurselor și a echipelor;
- monitorizarea și evaluarea rezultatelor educaționale.

Concluzie

Proiectele Erasmus nu înseamnă doar mobilități sau schimburi culturale, ci reprezintă adevărate motoare de schimbare și progres în educație. Prin accesul la resurse, experiențe internaționale și parteneriate strategice, școlile participante devin mai dinamice, mai inovatoare și mai adaptate cerințelor unei societăți europene moderne. Rolul Erasmus în dezvoltarea școlilor este, fără îndoială, unul esențial și de durată.

